



บทสรุปผู้บริหาร

เรื่อง

นโยบายและมาตรการของรัฐ
ในการยกระดับราคาสินค้าเกษตร

Government's Policy and Measure about Products' Price Upgrade

โดย

รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยะนุช เงินคล้าย และคณะ
สถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยรามคำแหง

ได้รับทุนอุดหนุนจากคณะกรรมการวิจัยและพัฒนาของวุฒิสภา
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

มิถุนายน 2549

ISBN 974-8038-20-3

บทสรุปผู้บริหาร

ชื่อโครงการวิจัย	:	นโยบายและมาตรการของรัฐในการยกระดับราคาสินค้า
ผู้วิจัย	:	รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยะนุช เงินคล้าย และคณะ
ปีที่ทำการวิจัย	:	2549

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาวินิจฉัยเรื่องนโยบายและมาตรการของรัฐในการยกระดับราคาสินค้า กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาไว้ 4 ประการ ดังนี้

- เพื่อศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่นำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและมาตรการของรัฐในการยกระดับราคาสินค้าเกษตร
- เพื่อศึกษาผลของการดำเนินการนโยบายและมาตรการของรัฐในการยกระดับราคาสินค้าเกษตรในรูปแบบต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับเกษตรกร
- เพื่อศึกษาผลกระทบของนโยบายยกระดับราคาและมาตรการของรัฐที่มีต่อราคาพืชผลเกษตร
- เพื่อแสวงหาแนวทางช่วยเหลือเกษตรกรที่ยั่งยืน

2. วิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยประกอบด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research)

มาตรการของรัฐที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย

- มาตรการรับจำนำข้าวเปลือกนาปีและนาปรัง
- มาตรการแทรกแซงตลาดข้าวโพดเลี้ยงสัตว์
- มาตรการแทรกแซงตลาดเมล็ดกาแฟ
- มาตรการแทรกแซงตลาดมันสำปะหลัง
- มาตรการแก้ไขปัญหาลำไย

การวิจัยเชิงคุณภาพ จะศึกษาจากแนวความคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เอกสารทางราชการเกี่ยวกับนโยบายยกระดับราคาและมาตรการของรัฐในการยกระดับราคาสินค้าเกษตร เพื่อนำความรู้จากเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องในนโยบายมาใช้ในการพัฒนากรอบแนวความคิดในการศึกษาและการกำหนดตัวแปรหลักในการศึกษาค้นคว้า หลังจากนั้น ได้ทำการศึกษาภาคสนามโดยการออกไปสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับนโยบาย และสังเกตสภาพแวดล้อมของหน่วยงานต่างๆตามตัวแปรที่ได้พัฒนาขึ้นมา

ส่วนการวิจัยแบบสำรวจ จะสำรวจผลกระทบจากนโยบายยกระดับราคาและมาตรการของรัฐที่มีต่อประชาชน ในเรื่อง การมีส่วนร่วมในนโยบายการประกันสินค้าเกษตรและการได้รับบริการ การได้รับบริการในด้านต่างๆ ความพึงพอใจในการได้รับบริการในด้านต่างๆ

หน่วยวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษา คือ บุคลากรของรัฐ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนโยบาย เช่น เกษตรกร เจ้าของโรงสี

1. ทำการสำรวจเกษตรกรไทยที่ได้รับผลจากนโยบายและมาตรการยกระดับราคาของรัฐ
2. ทำการสำรวจองค์กรหรือสถาบันเอกชนที่เข้าร่วม โครงการยกระดับราคาสินค้าเกษตร เช่น สมาคมโรงสี โรงสีในท้องถิ่น
3. ทำการสำรวจหน่วยงานของรัฐที่นำนโยบายและมาตรการยกระดับราคาสินค้าเกษตรไปปฏิบัติ เช่น องค์กรคลังสินค้า องค์กรตลาดเพื่อเกษตรกร กรมการค้าภายใน
4. ทำการสำรวจผู้ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย

วิธีการสำรวจจะใช้วิธีการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล รวมถึงการตอบแบบสอบถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนตามกรอบการศึกษา และงบประมาณ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายตัวแปรต่างๆ ที่ศึกษา ได้แก่

1. ค่าความถี่ ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. ค่าพิสัย ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุด

3. สรุปผลการศึกษา

1. ความจำเป็นของนโยบาย ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากนโยบาย และผู้ที่ได้รับผลกระทบจากนโยบาย มีความเห็นตรงกันว่า

นโยบายการรับจํานำเป็นนโยบายที่ดี และมีความจําเป็นต้องดำเนินต่อไป เพื่อช่วยเหลือเกษตรกร การรับจํานำเป็นเสมือนการตรึงราคาขั้นต่ำไว้เพื่อสร้างทางเลือกให้เกษตรกร และมั่นใจได้ว่าจะได้รับราคาสินค้าที่คุ้มกับต้นทุนการผลิต ตัดปัญหาเรื่องการถูกกดราคา

2. **ปัญหาของการกำหนดนโยบาย** ความสำเร็จของนโยบายส่วนหนึ่งเกิดจากการกำหนดเป้าหมายการรับจํานำที่เหมาะสมกับปริมาณผลผลิตที่เกิดขึ้นจริง หากเป้าหมายผิดพลาด การนำนโยบายไปปฏิบัติอาจไม่เกิดผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และยังส่งผลต่อการจัดสรรงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินโครงการให้เหมาะสมและพอเพียงกับความจําเป็น นโยบายที่มีประสิทธิภาพจําเป็นต้องได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องและเที่ยงตรง ปัญหาที่เกิดจากการใช้ข้อมูลผลผลิตที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ทำให้เกิดการเบี่ยงเบนในการกำหนดนโยบาย และเป็นช่องทางให้เกิดการทุจริต

3. **ปัญหาเรื่องการขึ้นทะเบียนเกษตรกร** ยังมีความบกพร่อง มีการแอบอ้างสิทธิของเกษตรกรมาจํานำ โดยวิธีการรับซื้อผลผลิตในราคาต่ำจากเกษตรกรที่มีความจําเป็นต้องรีบขาย หรือมีหนี้สินผูกพันและนำมาจํานำกับรัฐในราคาที่สูงกว่า หรือนำผลผลิตที่ตกค้างจากฤดูกาลผลิตที่ผ่านมาเข้ารับจํานำ ซึ่งเข้าข่ายการกระทำทุจริต

4. **การตั้งราคารับจํานำ** มีข้อวิจารณ์ว่าตั้งราคารับจํานำสูงกว่าราคาตลาดมากเกินไป ทำให้กระทบต่อผู้ส่งออก โดยเฉพาะผู้ส่งออกข้าวไปต่างประเทศ หากราคาภายในประเทศสูง ราคาส่งออกก็ต้องสูงตามไปด้วย แต่การค้าข้าวในตลาดโลกมีประเทศคู่แข่งจำนวนมาก และประเทศไทยจะไม่สามารถกำหนดราคาตลาดได้ การแข่งขันจึงเกิดขึ้น โดยเฉพาะเวียดนามที่เป็นคู่แข่งที่สำคัญ โอกาสที่ประเทศไทยจะสูญเสียตลาดข้าวให้แก่เวียดนามจึงมีมาก อย่างไรก็ตาม ความเห็นที่ขัดแย้งกัน เห็นว่าการตั้งราคาจํานำให้สูงจะเป็นประโยชน์แก่ชาวนามากกว่า เพราะจะทำให้ชาวนามีรายได้มากขึ้น แต่เนื่องจากข้าวเป็นสินค้าที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ กระทบทั้งตลาดภายใน และการส่งออก การมองปัญหาข้าวจึงต้องพิจารณาทั้งกระบวนการ

5. **การกำหนดระยะเวลาโครงการ** ระยะเวลาโครงการควรสอดคล้องกับสภาพการผลิตและการเก็บเกี่ยวของพืชแต่ละชนิด และสำหรับนโยบายหรือมาตรการที่มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินการใหม่ ไม่ควรเร่งดำเนินการ เพราะจะทำให้ขาดความรอบคอบรัดกุมในการกำกับดูแล ก่อให้เกิดผลเสียกับการดำเนินมาตรการ

6. **ปัญหาการรับจํานำข้ามเขต** การรับจํานำข้าวข้ามเขตทำให้เกิดการทุจริตนำข้าวคุณภาพต่ำไปจํานำกับทางราชการในราคาข้าวคุณภาพดี การเปิดรับจํานำข้าวข้ามเขต เกิดจากข้อร้องเรียนจากเกษตรกรซึ่งไม่สามารถจํานำข้าวได้ เพราะโรงสีในพื้นที่รับจํานำเต็มกำลังการผลิต แต่ยังมีข้าวเหลือตกค้างในมือเกษตรกร เช่น ข้าวปทุมธานี หรือข้าวหอมจังหวัด มาจํานำโดยอ้างว่าเป็นข้าว

หอมมะลิ ซึ่งราคาปรับจํานาสูงกวา ทำใหรัฐต้องเสียบประมาณไปโดยที่ผลประโยชน์ไม่ตกอยู่กับเกษตรกร และเป็นการทุจริต

7. การแทรกแซงราคาสินค้าเกษตรเป็นการบิดเบือนกลไกการตลาด เนื่องจากราคาเป้าหมายหรือราคาที่รัฐเข้าไปอุดหนุนเกษตรกรสูงกว่าราคาตลาด ทำใหรัฐต้องใช้งบประมาณจํานวนมาก และที่สำคัญคือไม่สามารถรักษาเสถียรภาพของราคาในระยะยาวได้ รัฐจึงต้องเข้าแทรกแซงตลาดเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรทุกปี รัฐควรมหามาตรการอื่นมาเสริม เช่นการจัดหาตลาดต่างประเทศเพื่อระบายผลผลิตออกจากตลาดอย่างถาวร หรือส่งเสริมให้มีการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่ม

8. เกษตรกรไทยเป็นเกษตรกรรายย่อย ไม่มีอำนาจต่อรอง หรืออำนาจในการจัดการการผลิตหรือการตลาดอย่างมีประสิทธิภาพ การช่วยเหลือที่ภาครัฐมีให้ทำได้เฉพาะบางพื้นที่ หรือพื้นที่ที่รัฐบาลได้รับข้อร้องเรียนจากเกษตรกรเพื่อรักษาฐานการเมือง ดังนั้น การเข้าไปแทรกแซงราคาสินค้าเกษตรของรัฐจึงมีลักษณะเป็นการดำเนินการทางการเมืองเพื่อรักษาความนิยมในพรรคการเมืองที่บริหารประเทศมากกว่าความพยายามที่จะแก้ไขปัญหาราคาสินค้าเกษตรให้มีเสถียรภาพในระยะยาว และยังทำให้เกษตรกรไม่มีการปรับปรุงคุณภาพสินค้าและการเก็บรักษาให้ดีขึ้น ถึงแม้ว่าการรับจํานาจะทำให้เกษตรกรมีรายได้มากขึ้น แต่ไม่ใช่วิธีการแก้ปัญหาที่ถูกต้องและยั่งยืน และสร้างภาระผูกพันด้านงบประมาณให้แก่รัฐบาล

4. ข้อเสนอแนะ

1. การจัดทำฐานข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ เป็นข้อมูลสำคัญสำหรับการวางแผนการช่วยเหลือเกษตรกรในแต่ละฤดูการผลิต โดยการใช้ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดาวเทียมเพื่อสำรวจพื้นที่การผลิตให้มีความถูกต้องแม่นยำขึ้น และสอบทานกับข้อมูลที่ได้จากการเดินสำรวจและนำมาจัดทำเป็นทะเบียนเกษตรกร โดยมีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็น เพื่อช่วยให้รัฐบาลคาดคะเนปริมาณผลผลิตได้ถูกต้องแม่นยำขึ้น และสามารถกำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับจํานวนผลผลิตในช่วงฤดูเก็บเกี่ยวได้ดีขึ้น รวมทั้งการวางแผนในการส่งเสริมการผลิตสินค้าที่ตรงกับความต้องการของตลาดโดยใช้ความได้เปรียบทางกายภาพของประเทศ หรือลดการผลิตสินค้าบางรายที่ไม่มีความสามารถในการแข่งขันลง เพื่อลดการสูญเสียเงินงบประมาณ และทำให้เกษตรกรตกอยู่ในสภาพที่ต้องพึ่งพาความช่วยเหลือจากรัฐ

2. ส่งเสริมให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการผลผลิตของตนเองมากขึ้น ลดความเป็นสินค้าการเมือง และหลีกเลี่ยงการเข้าแทรกแซงตลาดด้วยการบิดเบือนราคา เพื่อให้กลไกทางการตลาดทำหน้าที่ โดยรัฐมีหน้าที่ควบคุม รักษากฎกติกาให้มีความยุติธรรมแก่ทุกฝ่าย และให้

ข้อมูลทางการตลาดที่ทันสมัยและมีความถูกต้องแม่นยำ เพื่อให้เกษตรกรสามารถตัดสินใจปรับเปลี่ยนการผลิตได้ด้วยตัวเองเหมาะสมกับสถานการณ์ และตรงกับความถนัด ซึ่งจะทำให้เกิดความสามารถในการแข่งขันที่ดีขึ้น

3. **มาตรการจ่ายเงินอุดหนุนให้แก่เกษตรกรโดยตรง** จะทำให้รัฐบาลลดการใช้จ่ายงบประมาณลง รัฐจะต้องขึ้นทะเบียนเกษตรกรที่ต้องการรับเงินอุดหนุนจากรัฐ มีการกำหนดพื้นที่เพาะปลูกและจำนวนผลผลิตที่แน่นอน รัฐจะประกาศราคาขั้นต่ำต่อเมื่อเสร็จสิ้นการเก็บเกี่ยวหรือผลผลิตออกสู่ตลาดเพื่อให้แน่ใจว่าไม่สามารถเพิ่มผลผลิตได้อีก จากนั้นให้กลไกตลาดทำหน้าที่กำหนดราคา หากราคาในตลาดสูงกว่าราคาประกันขั้นต่ำของรัฐ ไม่จำเป็นต้องอุดหนุน เฉพาะกรณีที่ราคาผลผลิตต่ำกว่าราคาขั้นต่ำเท่านั้น รัฐจึงจะชดเชยส่วนต่างของราคาให้แก่เกษตรกร ซึ่งจะทำให้ลดภาระด้านงบประมาณในการรับจำนำผลผลิตจากเกษตรกรลงได้มาก และยังไม่มีการดำเนินการเก็บ วิธีการนี้จะทำให้ผลประโยชน์ตกอยู่กับเกษตรกรโดยตรง และกลไกทางการตลาดไม่ถูกบิดเบือนโดยจงใจ

4. **เกษตรกรบริหารจัดการความเสี่ยงจากราคาผลผลิตด้วยตัวเอง** โดยการซื้อประกันราคาพืชผล จากหน่วยงานที่รัฐเป็นผู้จัดหาให้ จากบริษัทประกันที่รัฐเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ หรือบริษัทประกันเอกชนที่สนใจเข้าร่วมโครงการ โดยรัฐให้ความช่วยเหลือค่าเบี้ยประกันเพื่อจูงใจให้เกษตรกรหันมาทำประกัน ถ้าเกษตรกรขายผลผลิตได้ต่ำกว่าราคาที่ประกันไว้ สามารถขอรับสิทธิชดเชยจากกรมธรรม์ที่ซื้อไว้ ราคาประกันอาจมีได้หลายราคา เกษตรกรที่ต้องการประกันราคาสูงก็ต้องจ่ายเบี้ยประกันสูงตามหลักความเสี่ยงของธุรกิจประกันภัย รัฐต้องให้ความรู้แก่เกษตรกรและการใช้มาตรการจูงใจในระยะแรก เพื่อให้เกษตรกรเรียนรู้ะบริหารความเสี่ยงด้วยตัวเอง หรืออาจจะเพิ่มการประกันผลผลิตให้กับเกษตรกร ในกรณีที่ผลผลิตเกิดความเสียหายอันเนื่องจากสภาพดินฟ้าอากาศ ภัยพิบัติ หรือ การระบาดของโรคพืช โดยจ่ายเบี้ยประกันในอัตราที่แตกต่างกันไป ซึ่งการดำเนินการทั้งหมดนี้ รัฐจะต้องมีระบบข้อมูลราคาที่มีความถูกต้องชัดเจน เชื่อถือได้ โดยหน่วยงานกลางที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกันราคาให้แก่เกษตรกร

5. **การลดหรือยกเลิกการรับจำนำพืชผลทางการเกษตรที่นำเสี่ยง่าย** เพราะเป็นสินค้าที่ยากแก่การเก็บรักษา มีอายุสั้น ใช้มาตรการทางการตลาดช่วยเหลือเกษตรกรแทน เช่นการเร่งหาตลาดส่งออก การกระจายผลผลิตออกนอกพื้นที่เพาะปลูกอย่างรวดเร็ว เป็นการสร้างอุปสงค์โดยไม่บิดเบือนการตลาด

Executive Summary

Research Title : Government's Policy and Measure about Products' Price Upgrade.
Author : Assoc.Prof.Dr.Piyanush Ngernklay and team
Year : 2006

1. The research purpose

There are four purposes of the study of government's policy and measure about products' price upgrade.

1. To study concepts and theories which are used for determining government's policy and measure about agricultural products' price upgrade.
2. To study results of various kinds of government's policy and measure about agricultural products' price upgrade to agriculturists.
3. To study effects of government's policy and measure about agricultural products' price upgrade to agricultural products price.
4. To find the sufficient way for helping agriculturists.

2. The Research Methodology

The research methodology consists of Qualitative Research and Survey Research.

The government's measure used in this study consists of

1. The unhusk rice grain pawn measure.
2. The animal-breeding corn market intervention measure.
3. The coffee bean market intervention measure.
4. The cassava market intervention measure.
5. The longan problem solution measure.

The qualitative research studied related concepts, theories, research documents, and government documents about government's policy and measure about agricultural products' price upgrade for bringing the knowledge to develop concepts and determine major variables in this

study. Then, go through the field study by interviewing people who involve with the policy and observing divisions' environment, followed the developed variables.

The survey research studied the effects of price upgrading policy and government measure that impact people about the participation in agricultural products insurance policy, services and satisfactions.

Analytical objects in this research are government officers and people who involved with the policy such as agriculturists and mill's owner.

1. Studying Thai agriculturists who are affected by government's policy and measure about products' price upgrade

2. Studying organizations and private institutes that participate in agricultural products' price upgrade such as mill associations and local mills.

3. Studying government divisions that use government's policy and measure about agricultural products' price upgrade such as Product Warehouse Organization, Market Organization for Agriculturists, and Department of Internal Trade.

4. Studying policy-setting officers.

The survey research studied by using individual interview method and questionnaire for gathering complete information followed studying framework and budget.

The Descriptive Statistics are used to analyze the quantitative information for explaining the studied variables.

1. Frequency and percentage.
2. Mean and standard deviation.
3. Range, maximum and minimum rate.

3. Studying conclusion

1. **The policy necessary:** every involved parties; the policy practice party, benefit from the policy party, and effect from the policy party, agree that the pawn policy is good and need to continue for helping agriculturists. It is because the pawn fixes the minimum price, giving the

agriculturists choices. While the agriculturists can be sure that they will have a reasonable price compared to production cost and decrease unfair price.

2. **The problem of determining policy:** a part of policy success is from setting the pawn that suit to the real product quantity. If the pawn is not suitable, the policy might not be effective as aimed purpose, and might effect the budget allocation that will suit to the project. The effective policy must have accurate information. The problems from using inaccurate products information cause the deviation of policy determination and dishonesty.

3. **The agriculturist registration:** there is deficiency in every pawn. Somebody falsely claims agriculturists' right to put in pawn. They buy products at the lowest price from the agriculturists who have to sell early or run heavily into debt. Then, they put in pawn with the government at the higher price or bring the leftover last harvest season products to put in pawn that is a dishonest action.

4. **The pawn price setting:** There are complaints that the price is too high to the market price, which affect to exporters especially the rice exporters. If the domestic price is high, the export price must be at the high rate as well. However, there are many competitors in the international rice trading market, and we, Thailand, cannot determine the market price. So, the competition happens especially, our important competitor, Vietnam. There is a big opportunity to loss the rice market to Vietnam. However, there is a contrast opinion saying that the high pawn price will be better for farmers because they will have more income. Nevertheless, rice is an important economic product, effects domestic market and export. The rice problem has to be considered in all process.

5. **The project's period of time determination:** the project's period of time has to relate to the production and harvest condition of each kind of plants. For the unfamiliar policy and measure that just change the procedure, it should not be rushed. The rush process caused the careless operation that affects the procedure.

6. **The cross-region pawn:** the cross-region rice pawn causes deceit by bringing the low quality rice to put in pawn at the high quality rice price. The cross-region rice pawn happened from agriculturists' complaints. They cannot put their rice in pawn because the local mills have fully taken the pawn, but agriculturists still have rice in their hands such as Patumtanee Rice or Province Aroma Rice. There might be someone claiming that they are Jasmine Rice that the pawn

price is higher. These frauds cost government budget and agriculturists receiving nothing, which is a deceit.

7. The agricultural products market price intervention distorts market mechanism:

It is because the aimed price that government support agriculturists is higher than the market price. This causes a high amount of budget especially they cannot keep the price stable in the long term. The government has to intervene the market to help agriculturists every year. The government should find other measure to support such as finding permanent international markets to export products or promoting value-added transforming products.

8. Thai agriculturists are small agriculturists: There is no bargaining power or effective production and market management power. Government can support only some area or the area where the government receive complaints from agriculturists for maintaining their political base. Thus, the government's agricultural products market price intervention is political action for maintaining the political party's popularity more than the attempt to solve the agricultural products price problem and maintain the stability in the long term. The result is agriculturists do not have the production plan, not improve the products quality and keeping. Although the pawn makes agriculturists have more income, it is not the appropriate and sufficient solution, and also makes government have long term budget burden.

4. Suggestion

1. The efficiency database: It is the important information for planning to help agriculturists in each season by using advanced satellite technology to explore production area to be more accurate. Then, double check with the information from ground survey and create an agriculturists register. The necessary information will help the government to calculate the accurate product quantity and determine the better and suitable policy to product quantity in the harvest season. The production promotion planning that suits to market demand by using country's advantages and decreasing some products that lack of competition capability can decrease budget loss and agriculturists who have to depend on government support.

2. The government should support agriculturists to participate in their products management, decrease the degree of being a political product, and avoid market intervention by price distortion for letting market mechanism flow. The government's responsibility is to control

and maintain rules to be fair and to provide update and accurate marketing information. Thus, agriculturists can decide and adjust their productions that suit to situations and their skills by themselves. These actions will help agriculturists to improve their competitive capacity.

3. The direct subsidy for agriculturist measure will decrease government's budget expenses. The government has to register agriculturists who want to receive government subsidy, and determine cultivating area and exact product quantity. The government will announce the minimum price after the harvest finished or products are in the market to make sure that it is impossible to increase the products quantity anymore. Then, let the market mechanism set the price. If the market price is higher than government's minimum guaranty price, it is not necessary to support. When the products price is lower than the minimum price only, the government will subsidize the price difference to agriculturists. This action will decrease the budget burden from agriculturists' product pawn, help the government from keeping the products, help agriculturists get advantages directly, and prevent the market mechanism from intentional distortion.

4. Agriculturists, themselves, should manage risks about products price by buying products price insurance from government's provided organizations, insurance companies that the government is a major shareholder, or private companies which are interested in participating in the project. The government might support them about an insurance premium to persuade them to have insurance. If agriculturists sell their products at lower price than the guarantee price, they can get the redemption from their insurance. There can be various rate of price. The higher price they want, the higher insurance premium they have to pay. The government has to give agriculturists knowledge and use persuasion measure at the beginning. So, agriculturists can learn how to manage risks by themselves. The government might add product insurance with different premium rate in case of damage by natural condition, devastation, or plant epidemic. The government has to have accurate and reliable price information system providing by a neutral division that is not involved with price guarantee for agriculturists.

5. The government should decrease or cancel the easy rotten products pawn because it is hard to keep and products life is short. They should find other measure such as marketing measure to help agriculturists for example export market and rapid product distribution outside cultivated area, which build demand without distort the market.
